

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 26 mars 1946 kl. 2 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt.

I en den 8 mars 1946 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 205, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt.

Härigenom förordnas, att 3, 8, 10, 11 och 14 §§ förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

3 §.

1. Skatten utgår — — — bedriva rörelsen.

2. Varans beskattningsvärde är lika med det pris, som den skattskyldige i allmänhet betingar sig för varan vid försäljning till detaljhandlare eller, i fall där försäljning till detaljhandlare icke bedrives, det pris, som den skattskyldige kan antagas hava betingat sig, därest sådan försäljning skett. I intetdera fallet skall varuskatten inberäknas i priset.

För vara, som införes till riket för att saluhållas efter omformning eller omarbetning eller efter anbringande i särskild förpackning eller eljest för att användas vid tillverkning i förvärvssyfte av annan vara, är dock beskattningsvärdet lika med varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförordningen, med tillägg av den å varan belöpande tullen. Enligt samma grund beräknas beskattningsvärdet för vara, som införes till riket för annat ändamål än försäljning eller användning i förvärvssyfte.

¹ Senaste lydelse av 11 och 14 §§ se 1943: 329.

Det ankommer på kontrollstyrelsen samt, beträffande vara som införes till riket, generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen gemensamt att meddela närmare anvisningar rörande tillämpningen av i detta moment givna stadganden.

8 §.

1. Vid införsel till riket av skattepliktig vara skall den skattskyldige, där ej annat nedan stadgas, i samband med tulltaxeringen av varan till tullmyndigheten i införselorten i två exemplar avlämna en på tro och heder avgiven deklaration angående varans beskattningsvärde.

2. Deklaration erfordras icke beträffande sådan skattepliktig vara, som avses i 3 § 2 mom. andra stycket. Beträffande sådan vara skall den skattskyldige i stället till tullmyndigheten i införselorten avlämna skriftlig försäkran i två exemplar rörande ändamålet med införseln.

3. Skatt, som enligt avgiven deklaration eller enligt av tullmyndigheten verkställd uträkning belöper å införd vara, skall erläggas till tullverket samtidigt med tullen. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

4. Deklaration eller försäkran, varom ovan förmåles, skall slutligen granskas av kontrollstyrelsen och skall för sådant ändamål det ena exemplaret av handlingen av tullmyndigheten översändas till kontrollstyrelsen.

Befinnes vid granskningen att skatt påförts med för lågt belopp, skall kontrollstyrelsen påföra den skattskyldige felande skatt samt bestämma och meddela den skattskyldige tid, inom vilken sådan skatt skall erläggas.

Vad i 4 § 2—6 mom. samt 7 § 2 och 4 mom. är stadgat skall äga motsvarande tillämpning i fråga om skattskyldig, som avses i detta moment.

5. För vara, som införts till riket men sedermera utförts ur riket eller till svensk frihamn, må åtnjutas restitution av skatt i den ordning och omfattning, Kungl. Maj:t bestämmer.

Skatt utgår icke för vara, som införes under sådana omständigheter, att tullfrihet för densamma åtnjutes. Dock föreligger skattskyldighet vid återinförsel av vara, för vilken skatt icke erlagts eller för vilken erlagd skatt restituerats.

6. Formulär till deklaration och försäkran, varom ovan förmåles, fastställas av generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen gemensamt.

10 §.

Kontrollstyrelsen må vid vite förelägga skattskyldig att fullgöra vad honom åligger enligt denna förordning eller med stöd av densamma meddelade föreskrifter.

11 §.

Om ansvar i vissa fall för den, som i deklaration eller försäkran lämnat oriktig uppgift, stadgas i skattestrafflagen.

14 §.

Av rörelseidkare begången förseelse, som i 9 § avses, åtalas vid allmän underrätt i den ort, där rörelsen bedrivs.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1946.

Beträffande vad departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Frågan om en allmän översyn av förordningen om varuskatt är för närvarande aktuell och vissa förberedande undersökningar härom pågå inom kontrollstyrelsen. Utan avvaktan på resultatet av dessa undersökningar har departementschefen emellertid ansett sig böra anmäla en speciell fråga, vars avgörande icke lämpligen bör uppskjutas, nämligen frågan om beräkning av beskattningsvärdet för vara, som införes till riket.

Enligt 3 § 2 mom. förordningen om varuskatt är beskattningsvärdet för varuskattepliktig vara, som *tillverkats inom riket*, lika med det pris, tillverkaren i allmänhet betingar sig för varan vid försäljning till detaljhandlare eller, i fall där försäljning till detaljhandlare icke bedrivs, det pris tillverkaren kan antagas ha betingat sig, därest sådan försäljning skett. I intetdera fallet skall varuskatten inberäknas i priset. Vidare föreskrives i 3 § 3 mom. att beskattningsvärdet för vara, som *införes till riket*, är lika med varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförordningen (d. v. s. i allmänhet priset å inköpsorten vid tiden för inköpet med tillägg av emballagets värde jämte frakt, försäkringspremier och annan å varan nedlagd kostnad intill dess varan anlänt till gränssort inom tullområdet) med tillägg av den å varan belöpande tullen.

Enligt 8 § skall varuskatten för skattepliktig vara, som införes till riket, erläggas till tullverket samtidigt med tullen; och skall vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

I en den 11 januari 1944 dagteknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift har *Sveriges kemiska industrikontor* hemställt om sådan ändring i förordningen om varuskatt, att full likställighet i fråga om varuskattens storlek åvägabringades mellan importerade varor och inom landet tillverkade produkter.

Sedan Kungl. Maj:t den 4 februari 1944 anbefallt *kontrollstyrelsen* att i samråd med generaltullstyrelsen verkställa utredning rörande den av industrikontoret väckta frågan och att till Kungl. Maj:t inkomma med de förslag, vartill utredningen kunde föranleda, har kontrollstyrelsen, som i ärendet sam-

rätt med generaltullstyrelsen, inkommit med ett den 18 augusti 1944 dagtecknat utlåtande i ärendet.

I berörda utlåtande har kontrollstyrelsen föreslagit att i 3 § 2 mom. förordningen om varuskatt skulle stadgas, att varans beskattningsvärde vore lika med det pris, den skattskyldige i allmänhet betingade sig för varan vid försäljning till detaljhandlare eller, i fall där försäljning till detaljhandlare icke bedreves, det pris, den skattskyldige kunde antagas ha betingat sig, där-est sådan försäljning skett, att i intetdera fallet varuskatten skulle inberäknas i priset, att för vara, som infördes till riket för att omformas eller omarbetas eller användas vid tillverkning av annan vara eller som infördes för annat ändamål än försäljning eller användning i förvärvssyfte, beskattningsvärdet dock skulle anses vara lika med varans värde enligt 4 § tulltaxeförordningen, med tillägg av den å varan belöpande tullen, samt att det skulle ankomma på kontrollstyrelsen och, beträffande vara, som infördes till riket, generaltullstyrelsen i samråd med kontrollstyrelsen att meddela de närmare anvisningar rörande tillämpningen av i förevarande moment givna stadganden, som kunde erfordras. I samband med att dessa ändringar vidtoges borde nuvarande 3 § 3 mom. upphöra att gälla.

Slutligen har kontrollstyrelsen i sitt utlåtande framhållit, att kontrollstyrelsens förslag förutsatte ändringar — förutom i 3 § — i 8, 10 och 14 §§ förordningen om varuskatt, samt att genomförandet av förslaget knappast behövde medföra någon ökning av styrelsens personal.

Sedan kommerskollegium anmodats att, efter hörande av näringsorganisationer och andra sammanslutningar i den omfattning kollegium funne lämpligt, inkomma med utlåtande i ärendet, har *kommerskollegium* avgivit det begärda utlåtandet den 2 november 1944. Vid nämnda utlåtande ha fogats yttranden från *samtliga handelskamrar*, *Sveriges industriförbund*, *Sveriges grossistförbund* och *kooperativa förbundet* ävensom ett gemensamt yttrande från *svensk industriförening* och *svenska kemiska industriers förening*.

Beträffande innehållet av nämnda yttranden tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 8—10).

Vidare har *Svenska choklad- och konfektyrfabrikantföreningen u. p. a.* i en den 3 september 1945 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift anført, att då det förslag, som framlagts av kontrollstyrelsen, syntes väl ägnat att läggas till grund för ändringar i förevarande lagstiftning, förslaget snarast måtte genomföras.

Till stöd för det i föreliggande proposition framlagda förslaget har *departementschefen* anført följande:

»Såsom framgår av den lämnade redogörelsen beräknas varuskatten olika för å ena sidan varor, som tillverkas inom riket, och å andra sidan importerade varor. I båda fallen utgår visserligen varuskatten med samma procenttal av varans beskattningsvärde, men detta värde fastställes efter olika grunder i de båda fallen. Sålunda är beskattningsvärdet för vara, som tillverkas inom riket, lika med det pris tillverkaren i allmänhet betingar sig för varan

vid försäljning till detaljhandlare. För vara, som införes till riket, utgör beskattningsvärdet däremot endast en del av priset vid försäljning till detaljhandlare; beskattningen är nämligen i detta fall baserad på importpriset med tillägg av den å varan belöpande tullen.

Denna bristande överensstämmelse med avseende å beräkningen av varuskatten har hittills — på grund av tidigare rådande handelsspärr och höga fraktkostnader — icke vållat några mera påtagliga olägenheter. Sedan handelsutbytet med utlandet kunnat återupptagas, har emellertid frågan om bestämmandet av beskattningsvärdet å importerade varor erhållit större praktisk betydelse och åtgärder torde nu böra vidtagas i syfte att uppnå likformighet i behandlingen av importerade och inom riket tillverkade varuskattepliktiga varor.

På sätt kontrollstyrelsen föreslagit torde den bristande likställigheten lämpligen kunna undanröjas därigenom, att de i 3 § 2 mom. upptagna bestämmelserna om fastställandet av beskattningsvärdet för varor, som tillverkas inom riket, utsträckas att i princip avse jämväl importerade varor. Härvid bör dock undantag göras i fråga om varor, som införes till riket för att saluhållas efter omformning eller omarbetning eller efter anbringande i särskild förpackning eller för att användas vid tillverkning i förvärvssyfte av annan vara. Beträffande dylika varor torde beskattningsvärdet fortfarande böra beräknas enligt hittills gällande grunder eller alltså utgöra varans värde enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av den å varan belöpande tullen. Då varan blir föremål för förnyad beskattning efter omarbetningen, är det nämligen onödigt att vid importen tillämpa det mera invecklade och arbetskrävande förfarande, som en beskattning enligt huvudregeln förutsätter.

Vidare torde enahanda undantag böra göras i fråga om vara, som införes för annat ändamål än försäljning eller användning i förvärvssyfte. En dylik undantagsbestämmelse — som torde ha förhållandevis ringa praktisk betydelse — synes motiverad med hänsyn till svårigheten att i vissa av de nu avsedda fallen fastställa varans pris vid försäljning till detaljhandlare.

Den nu ifrågasatta ändringen med avseende å beskattningen av importerade varor bör medföra, att den skattskyldige skall vara pliktig att i samband med införsel av vara, för vilken varuskatt skall utgå, avlämna en särskild deklaration till ledning för skattens bestämmande. Beträffande sådan importerad vara, för vilken varuskatten, enligt vad nyss anförts, även framdeles bör uttagas enligt nu gällande regler, synes det dock icke erforderligt att avfordra den skattskyldige någon deklaration; i sådana fall bör denne i stället avgiva en skriftlig försäkran rörande ändamålet med införseln. Skattebelopp, som framgår av deklarationen eller eljest uträknas av tullmyndigheten i samband med införseln, bör liksom hittills påföras den skattskyldige vid införseltillfället.

Såsom kontrollstyrelsen framhållit kan en definitiv granskning av deklarationen ofta icke utföras vid införseltillfället, varför möjlighet bör finnas att verkställa en eftergranskning av deklarationen. Denna eftergranskning bör, såsom jämväl generaltullstyrelsen förutsatt, handhavas av kontrollsty-

relsen. Eftergranskning torde i samma ordning böra ske jämväl av sådana skriftliga försäkringar rörande ändamålet med varans införsel, som i det föregående omförmäls.

Vad härefter angår dels beslutanderätten i fråga om åtgärder som kunna föranledas av eftergranskningen och dels bestyret med uppbärandet och redovisningen av felande varuskatt kan tvekan råda, huruvida dessa uppgifter böra åvila kontrollstyrelsen eller generaltullstyrelsen. Vissa skäl kunna anföras till stöd för den meningen, att uppgifterna borde åvila generaltullstyrelsen. Å andra sidan skulle en dylik anordning innebära en omgång i förfarandet utan att medföra några påtagliga praktiska fördelar. Vid sådant förhållande har jag för min del ansett övertvägande skäl tala för att uppgifterna anförtros åt kontrollstyrelsen. Därest frågan löses i enlighet med vad jag sålunda föreslår, torde kontrollstyrelsen böra vid handläggningen av ärenden rörande varuskatt å importerade varor tillerkännas i huvudsak samma befogenheter i förhållande till importören, som styrelsen redan nu äger gentemot rörelseidkare som här i riket tillverkar skattepliktig vara.

En omläggning i fråga om sättet för uttagande av varuskatt å importerade varor efter nu angivna linjer påkallar vissa ändringar i 3 och 8 §§ förordningen om varuskatt. Vidare torde vissa följdändringar böra vidtagas med avseende å 10, 11 och 14 §§ samma förordning.»

Utskottet.

Utskottet, som ej funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 205, antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt.

Stockholm den 21 mars 1946.

På bevillningsutskottets vägnar:

ELON ANDERSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Elon Andersson, Wahlmark, Velander, friherre De Geer, Ekman, Björnsson, Robert Berg, Herman Ericsson, Rosander* och *Carl Eric Ericsson* samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Björklund, Sandberg, Janson* i Frändesta, *Falk, Karlsson* i Grängesberg, *Henriksson, Sundström* i Skövde, *Vigelsbo* och *Johansson* i Mysinge.